FOTBAL

Dintre zeci de însemnări

● *Cortina s-a tras, pe trei sferturi, peste scenele verzi şi, în ultimele zile, alb-negre pe care se desfăşoară marile bătălii cu balonul rotund. Marti, după terminarea meciului cu Progresul, „universitarii" craioveni au făcut un tur de onoare sub cupola sonoră a aplauzelor pătimaşilor lor suporteri. În clipa aceea erau liderii campionatului...*

Felicitări tuturor componentilor echipei craiovene, tînărului lor antrenor Robert Cosmoc şi (de ce să-i uităm?) animatorilor lor din tribună.

● *Şcoala sportivă nr. 2—Bucureşti: un punct de plecare pentru mulţi fotbalişti şi antrenori. Iată cîteva nume: Mircea Lucescu (Politehnica Bucureşti), Strîmbeanu (Universitatea Craiova), Ionescu (Jiul), Marica (Dinamo Bucureşti) etc. Antrenori? Victor Stănculescu (Rapid), D. Teodorescu (fost la Universitatea Craiova)...*

Şi, acum, alte „nave" aşteaptă desprinderea de ţărm: Roxin, Lică, Stan, Constantin, Simionescu, Jucan şi alţii. „Certificatul de garanţie" al talentului lor îl semnează prof. Traian Tomescu, şeful catedrei de fotbal de la Şcoala sportivă nr. 2 din Bucureşti.

În echipa de astăzi, există şi un Torres — Sevastian Ştefan — a cărui asemănare fizică şi ca stil de joc cu fotbalistul portughez este mai mult decît izbitoare.

● *Şongher s-a „bătut" ca un leu, pe terenul din Craiova. Văzîndu-l, mi-am amintit vorbele unuia dintre colegii săi de echipă, care-mi spunea că blondul mijlocaş—atacant al Progresului este un mare sufletist, gata oricînd să dea totul pentru fotbal.*

● *O „poantă" în adevăratul sens al cuvîntului: Necula a înscris CU GAPUL golul din min. 3 în partida Steagul roşu—C.S.M.S. Ivăncescu a executat o lovitură de colţ şi „piticul", ridicîndu-se peste toţi apărătorii, a trimis balonul în plasă.*

Singurii care n-au gustat „poanta" au fost apărătorii ieşeni!

● *Ieri, la prînz, dinamoviştii bucureşteni au avut încă o ceremonie în „familie": unul dintre puţinii celibatari din echipă — OCTAVIAN POPESCU — s-a prezentat în faţa ofiţerului stării civile. Felicitări!*

VALENTIN PĂUNESCU

MÎINE—ULTIMA ETAPĂ A TURULUI ÎN CATEGORIILE B ŞI C

Duminică se va încheia prima parte a campionatelor categoriilor B şi G.

În categoria B, meciurile Chimia Suceava — Flacăra Moreni, Siderurgistul Galaţi — Dinamo Bacău (seria I), A.S.A. Tg. Mureş — C.F.R. Timişoara şi Minerul Baia Mare — Ind. sîrmei C. Turzii (seria a II-a) se situează pe primul plan. În seria I, în lupta pentru titlul de campioană de toamnă cele mai mari şanse le are Chimia Suceava care joacă pe teren propriu, în timp ce Dinamo Bacău se deplasează la Galaţi unde are de susţinut un examen dificil în faţa echipei Siderurgistul, o altă pretendentă la şefia seriei. Actual lider al seriei a II-a, A.S.A. Tg. Mureş, se prezintă favorită în partida cu feroviarii timişoreni, astfel că poate termina returul pe primul loc. În cazul unui eşec al A.S.A. Tg. Mureş şi al unei victorii a Minerului Baia Mare în dauna Industriei sîrmei, băimărenii vor putea deţine, la golaveraj, primul loc pînă la primăvară. Schimbări în configuraţia părţii superioare a clasamentelor pot aduce şi rezultatele din meciurile C.F.R. Paşcani — Dinamo Victoria Bucureşti, Poiana Cîmpina — Politehnica Bucureşti (seria I), Unirea Dej — Vagonul Arad (seria a II-a) în cazul unor victorii ale echipelor oaspe. Dinamoviştii sau studenţii bucureşteni au chiar posibilitatea de a trece pe locul întîi în eventualitatea că Dinamo Bacău şi Chimia Suceava vor părăsi învinse terenurile.

Şi în cele patru serii ale categoriei G meciurile de mîine vor stabili campioanele de toamnă ale acestei competiţii. Ca şi rezolvată pare situaţia în seria Nord, unde Olimpia Oradea are două puncte avans şi joacă pe teren propriu cu Arieşul Turda, iar Medicina, deşi evoluează la Cluj în compania Chimiei Tîrnăveni, are de trecut un „hop" destul de greu, deoarece şi oaspeţii aspiră la „şefie". În seria Sud, trei formaţii (I.M.U. Medgidia, Portul Constanţa şi Electrica Constanţa) au acelaşi număr de puncte: 17. Ca favorită se prezintă Portul, care joacă acasă; celelalte, I.M.U. Medgidia şi Electrica Constanţa, se vor deplasa la Bucureşti (cu Flacăra roşie) şi, respectiv, Sf. Gheorghe (cu Oltul). În seria Est, primele două clasate îşi vor disputa întîietatea la Roman, între echipa locală Victoria şi Unirea Focşani. Desigur, gazdele păstrează prima şansă şi deci, probabil, vor prelua şefia clasamentului. În sfîrşit, în seria Vest, liderul, Metalul Hunedoara, poate fi considerat campion de toamnă deoarece evoluează „acasă", în compania Victoriei Tg. Jiu.

Deci, ultima etapă a turului campionatelor categoriilor B şi G programează meciuri care se anunţă a fi viu disputate.

Noutăţi din jocul extremelor

Urmărind ani de-a rîndul jocul extremelor, toţi cei care ne ocupăm de fotbal de o vreme mai îndelungată, ne-am obişnuit cu stilul lor de joc tradiţional. Acest stil, devenit clasic, cerea ca extrema să aştepte mingea undeva în apropierea tuşei într-o poziţie mai mult sau mai puţin avansată. Acţiunea extremei se caracteriza printr-o pătrundere în spaţiul adversarului efectuată în viteză şi se termina, de obicei, cu o centrare pe sus, paralelă cu linia de fund. În esenţă, nu existau diferenţe prea mari între extremele care pătrundeau cu mingea la picior (tip **Bindea**) şi cele care preferau să facă demaraje lungi în urmărirea unor mingi lansate înainte (tip **Dobai**). Acest stil de joc îl întîlnim şi azi la o serie de jucători specializaţi pe postul extremei tradiţionale, dintre care amintim pe **Gento** (Spania), **Fenyvessi** (Ungaria), **Garrincha** (Brazilia), **Emmerich** (R.F.G.), iar la noi: **Pîrcălab** şi **Sorin Avram**.

Dar, acest tip de extremă este în momentul de faţă în curs de dispariţie, eficacitatea jucătorului fiind destul de scăzută în condiţiile aplicării unor tactici moderne de joc.

Evoluţia intervenită în jocul extremelor se datorează mai multor cauze. Amintim printre acestea organizarea superioară a apărărilor, care anulează în mare măsură eficacitatea pătrunderilor de acest fel şi mai ales a centrărilor dirijate spre locuri aglomerate. Apoi, şi plasarea unor jucători în apropierea liniei laterale limitează în mare măsură zona de acţiune a jucătorului, deoarece tactica modernă cere tocmai lărgirea spaţiului de joc a fiecărui echipier. Într-o măsură contribuie şi considerentul că, în cazul lansării unor contraatacuri cît mai rapide, dirijarea mingii pe extremă constituie o cale mai ocolită. Or, contraatacul a devenit forma preferată de ofensivă a multor echipe fruntaşe din fotbalul mondial.

Toate acestea nu au dus la o utilizare mai redusă a spaţiului de lîngă tuşă pentru desfăşurarea acţiunilor. Numai că acest spaţiu este folosit de oricare dintre jucătorii de cîmp (mai puţin fundaşii centrali) pe care logica fazei de joc îl ghidează spre folosirea avantajelor tactice oferite de acest spaţiu. În acest sens, spaţiul, odinioară monopolizat de jocul extremei, serveşte azi ca loc de manevră, care se valorifică cu atît mai bine, cu cît nu este în permanenţă ocupat prin prezenţa aceluiaşi jucător. Aceasta este parţial şi raţiunea pentru care unele echipe joacă „fără extreme" (în sensul tradiţional), sau cu ambele aripi „retrase", adică cu mijlocaşi marginali care, în funcţie de fază, îndeplinesc şi rolul extremelor.

Raţiuni tactice de acest fel duc la utilizarea frecventă a acestui spaţiu de către vîrfuri centrale de atac (**Torres** — Portugalia, **Seeler** — R.F.G., **Dridea I**). Mulţi mijlocaşi care nu au jucat niciodată pe extremă folosesc cu măiestrie posibilităţile oferite de acest spaţiu pentru a contribui hotărîtor la finalizare, tocmai din această zonă (**Haller** — R.F.G. şi Bologna, **Coluna** — Portugalia). Apoi, acţionează aci şi foşti specialişti ai jocului de extremă care, însă, în sistemul actual de joc al echipei lor îndeplinesc mai degrabă sarcinile unor mijlocaşi (**Ball** — Anglia, **Bene** — Ungaria, **Simoes** — Portugalia). Şi, în fine, aci pătrund de preferinţă fundaşii de contraatac **Facchetti, Kaposzta, Cohen, Deleanu, Popa, Viorel Popescu** etc.

Consecinţele acestei reevaluări a spaţiului de lîngă tuşă sînt multiple.

În primul rînd, oricare dintre jucătorii de cîmp trebuie să dispună în prezent de tehnica necesară rezolvării fazelor de joc în acest spaţiu, lucru ce nu s-a putut realiza integral nici de echipele cele mai bune.

În al doilea rînd, extremele care au jucat pînă în prezent în stilul „aripei tradiţionale" trebuie să se adapteze noilor condiţii de joc, cu aplicarea tacticii moderne. Ei trebuie să abandoneze jocul stereotip din trecut, participînd cît mai activ la construirea jocului echipei în mijlocul terenului, să ştie să combine cu celelalte vîrfuri de atac în orice punct al spaţiului de finalizare şi să poată şuta cu precizie din poziţii variate şi cu ambele picioare. Desigur toate acestea în funcţie de principiile sistemului de joc aplicat de echipa lor.

Adaptarea „extremelor tradiţionale" la noile necesităţi tactice cere acestora însuşirea unei concepţii tactice mai cuprinzătoare, cu o „viziune panoramică", solicită de asemenea o pregătire superioară în ce priveşte rezistenţa şi însuşirea unei tehnici mai variate. Se pare că, doar la capitolul viteză pot corespunde cu nivelul actual de pregătire în condiţiile noi. Este posibil ca aceste considerente să explice parţial şi aportul mai scăzut adus în ultimul timp de jucători ca **Pîrcălab** sau **Sorin Avram**, cu joc destul de unilateral, specializat în stilul „extremei tradiţionale". În schimb, ca o plăcută surpriză apare mai recent evoluţia jucătorului **Oaidă** (Progresul Bucureşti), care s-a adaptat destul de bine, la o vîrstă relativ avansată, condiţiilor noi de joc, chiar dacă la finalizare mai păstrează din vechile sale slăbiciuni.

prof. TUDOR VASILE

P. S. Departe de a epuiza toate datele, rîndurile de mai sus îşi propun să aducă în atenţia jucătorilor şi tehnicienilor o problemă actuală a jocului de fotbal.

„La datorie"

(Imagine de la ultimul meci susţinut de echipa de fotbal Dinamo Bacău pe teren propriu...)
Foto: prof. Valeriu Bogdăneţ-Bacău

CÎTEVA RÎNDURI PENTRU IGNA

...Sîntem în min. 10 al meciului U.T.A. — Dinamo Bucureşti. Grozea, tînărul înlocuitor al lui Pîrcălab, se îndreaptă în viteză spre minge, către care vine în fugă şi Igna, fundaşul textiliştilor. Din ciocnire — inevitabilă — Igna cade. Lovit? După meci, el a declarat că Grozea i-a pus o „talpă". Se poate, dar — după părerea noastră — complet neintenţionat. Probabil că Grozea voise să protejeze balonul.

Oricum, Igna n-avea voie să se răzbune şi să-l lovească cu pumnul pe tînărul atacant bucureştean. Atît de tare l-a lovit, încît lui Grozea i-au fost necesare îngrijiri medicale.

Şi nu uitaţi: Igna este profesor...

Se poate învăţa ceva bun din asemenea gesturi?

— m. t.

PRONOSPORT

Astăzi este ultima zi pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport de mîine, duminică 4 decembrie 1966, al cărui program este compus din şapte meciuri din categoria B a ţării noastre şi şase întîlniri din campionatul italian, categoria A.

Pentru a veni în sprijinul participanţilor care vor să cunoască şi programul următor, publicăm mai jos concursul Pronosport nr. 50 de duminică 11 decembrie 1966: I. Atalanta — Roma, II. Brescia — Napoli, III. Cagliari — Torino, IV. Fiorentina — Lecco, V. Foggia — Mantova, VI. Internazionale — Venezia, VII. Juventus — Bologna, VIII. Lazio — Lanerossi, IX. Spal — Milano, X. Catania — Palermo, XI. Pisa — Genova, XII. Sampdoria — Modena, XIII. Varese — Livorno.

● Au mai rămas trei zile în care vă mai puteţi cumpăra bilete pentru tragerea autoturismelor Loto din 6 decembrie 1966.

La această tragere se atribuie în număr nelimitat autoturisme „Fiat 1800", „Renault 10 Major", „Wartburg Lux 312/1" şi „Trabant 601".

Jucaţi pe seturi de bilete a cîte 24 lei.

LOTO

La tragerea Loto din 2 decembrie 1966, au fost extrase din urnă următoarele numere:

35 8 76 53 79 41 13 32 58 18 23 60

Fond de premii: 1.028.856 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 9 decembrie 1966, la Buzău.

Din cauza volumului mare de premii, rezultatele omologării concursului Pronosport nr. 48 (etapa din 27 noiembrie a. c.) vor fi comunicate în numărul următor al ziarului.

Rubrică redactată de Administraţia de Stat Loto-Pronosport.